

عنوان مقاله:

سیر تحول برنامه درسی در ایران

محل انتشار:

همایش ملی تغییر برنامه درسی دوره های تحصیلی آموزش و پرورش (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

علی اسوده - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه ی آموزش و پرورش

ابراهیم بنی اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش و پرورش پیش دبستانی دانشگاه علامه طباطبائی

مریم صفرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش و پرورش پیش دبستانی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

می توان گفت که برنامه درسی گذشته ای طولانی و تاریخیچه ای کوتاه دارد. هرچند مفهوم برنامه درسی در برنامه ها و تجویزهای اولیه تربیتی در همه ی اجتماعات متمدن به طور ضمنی وجود داشته ، ولی برنامه درسی به عنوان یک زمینه ی پژوهشی منظم از دهه ی 1920 به وجود آمده است. بسیاری از صاحب نظران این حوزه، از حاکمیت روح غیر تاریخی بر حوزه برنامه های درسی رنج برده، تلاش دامنه دار برای رفع این مشکل از خود نشان داده اند. تاریخ برنامه درسی قلمروی نسبتا جدید در برنامه درسی است که به صورت تخصصی از دهه ی 1970 مورد توجه قرار گرفت. تاریخ تعلیم و تربیت در ایران سابقه ای چند هزار ساله دارد. ایران در حفاصل تمدن های دیرین در شرق و غرب قرار گرفته است که در عین بهره گیری از آن ها از خود نیز زایش های علمی و فرهنگی، تربیتی و تمدنی فراوانی در تاریخ داشته است این امر زمینه ای را برای ایرانیان فراهم کرده که با آزادی اندیشی از سایر فرهنگ ها استقبال کرده و آنچه را که برای رشد فرهنگ خود نیاز دارند از آن برگرفته و آنچه در امتداد فرهنگ و ارزش های آنها نیست آن را به کنار گذارند. سوابق خلاقیت های فرهنگی ایران به زمان پیش از هخامنشیان بازمی گردد. در ایران پس از اسلام در حوزه های معرفتی ، فرهنگی ، نگرش تاریخی متاثر از قرآن بوده است (خوشی، 1387).

کلمات کلیدی:

برنامه درسی ، دوره های تاریخی ، مدارس ، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/386367>

